

Studiul 4

21 – 27 ianuarie

Daruri pentru Isus

DE CITIT

2 Corinteni 9:6,7;
Deuteronomul 16:17;
Psalmii 116:12-18;
1 Cronici 16:29;
Marcu 12:41-44;
Marcu 14:3-9.

DE MEMORAT

«¹² Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?
¹³ Voi înălța paharul izbăvirilor și voi chema Numele Domnului; ¹⁴ îmi voi împlini juruințele făcute Domnului în fața întregului Său popor.»
(Psalmii 116:12-14)

Sabat după-amiază

În afară de zecime, mai sunt și darurile, care provin din cei 90% care rămân în posesia noastră după ce Îi înapoiem zecimea lui Dumnezeu. Aici începe generozitatea. Poporul lui Dumnezeu aducea diferite tipuri de daruri, precum: jertfe pentru păcat, aduse ca răspuns la harul lui Dumnezeu, sau jertfe de mulțumire, aduse ca recunoștință pentru ocrotirea lui Dumnezeu și pentru binecuvântarea cu sănătate, prosperitate și putere de la El. Mai erau și darurile pentru săraci și pentru construirea și întreținerea casei de închinare.

Când ne gândim la multitudinea darurilor lui Dumnezeu pentru noi, începem să vedem că dăruirea noastră înseamnă mai mult decât amenajarea parcării de la biserică sau cumpărarea unor mape noi pentru cor. Ne aducem darurile ca răspuns la ceea ce Dumnezeu a făcut pentru noi, în mod special prin jertfa lui Isus. „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi” (1 Ioan 4:19). Apoi biserica, fie la nivel local, regional (Conferința) sau mondial, folosește darurile noastre pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu.

În această săptămână vom recapitula ce spune Biblia despre daruri ca parte a modului nostru de administrare a bunurilor lui Dumnezeu pe pământ.

Duminică, 22 ianuarie

Motivație pentru dăruire

Dăruirea noastră este răspunsul nostru la uimitorul Lui dar pentru noi: Isus. De fapt, ni se spune: „Domnul nu are nevoie de darurile noastre. El nu Se îmbogățește din ceea ce Îi putem noi oferi. Biblia spune: «Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-Ți aducem» (1 Cronici 29:14). Dumnezeu ne oferă ocazia să ne arătăm prețuirea față de îndurarea Sa, prin

eforturi și sacrificii personale de a extinde harul Său asupra altora. Acesta este singurul mod posibil prin care putem să ne manifestăm recunoștința și dragostea față de Dumnezeu.” (Ellen G. White, *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, p. 18).

Când Îi predăm lui Isus banii „noștri”, dragostea noastră față de El și față de alții crește. Banii pot fi o adevărată putere în slujba binelui. Isus a petrecut mai mult timp vorbind despre bani și bogăție decât despre orice altceva. În medie, la fiecare șase versete din Matei, Marcu și Luca, unul este despre bani. Vestea bună a Evangheliei este că Dumnezeu ne poate elibera de iubirea de bani și de folosirea greșită a acestora.

1

Citește Matei 6:31-34 și Deuteronomul 28:1-14. Ce promite Dumnezeu să facă pentru noi, dacă Îl vom asculta? Este o dovadă de egoism din partea noastră să cerem împlinirea fagăduințelor Lui?

Matei 6:31-34 ³¹ Nu vă îngrijorați, dar, zicând: „Ce vom mânca?” sau: „Ce vom bea?” sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?” ³² Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. ³³ Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. ³⁴ Nu vă îngrijorați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

Deuteronomul 28:1-14 ¹ Dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul Dumnezeul tău îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ. ² Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău: ³ Vei fi binecuvântat în cetate și vei fi binecuvântat la câmp. ⁴ Rodul pântecelui tău, rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate. ⁵ Coșnița și postava ta vor fi binecuvântate. ⁶ Vei fi binecuvântat la venirea ta și vei fi binecuvântat la plecarea ta. ⁷ Domnul îți va da biruință asupra vrăjmașilor tăi care se vor ridica împotriva ta; pe un drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi dinaintea ta. ⁸ Domnul va face ca binecuvântarea să fie cu tine în grânarele tale și în toate lucrurile pe care vei pune mâna. Te va binecuvânta în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău. ⁹ Vei fi pentru Domnul un popor sfânt, cum ți-a jurat El, dacă vei păzi poruncile Domnului Dumnezeului tău și vei umbla pe căile Lui. ¹⁰ Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele Domnului și se vor teme de tine. ¹¹ Domnul te va copleși cu bunătați, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da. ¹² Dom-

nul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut. ¹³ Domnul te va face să fii cap, nu coadă; întotdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului Dumnezeului tău pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini ¹⁴ și nu te vei abate nici la dreapta, nici la stânga de la toate poruncile pe care vi le dau astăzi, ca să vă duceți după alți dumnezei și să le slujiți.

Darurile sunt o dovadă a dispoziției noastre de a face de bunăvoie sacrificii pentru Dumnezeu. Ele pot fi o experiență spirituală profundă, o exprimare a faptului că viața noastră este predată în totalitate lui Dumnezeu ca Domn al nostru. Oricât am spune că Îl iubim pe Dumnezeu, numai darurile noastre generoase demonstrează (și chiar întăresc) ceea ce spunem.

Darul vine dintr-o inimă care are încredere într-un Dumnezeu personal, care Se îngrijește în mod constant de nevoile noastre după cum consideră El de cuviință. Dăruirea noastră are la bază convingerea că avem siguranța mântuirii în Hristos. Dăruirea nu caută îmbunarea lui Dumnezeu, ci vine dintr-o inimă care L-a acceptat pe Hristos prin credință ca singurul mijloc adecvat de har și răscumpărare.

2

Citește 2 Corinteni 9:6,7. Ce ne spune Domnul aici? Ce înseamnă ca cineva „să dea după cum a hotărât în inima lui”? Cum pot învăța copiii și tinerii să dăruiască bucuroși?

2 Corinteni 9:6,7 ⁶ Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera. ⁷ Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu.”

Luni, 23 ianuarie

Ce măsură pentru daruri?

3

Citește Deuteronomul 16:17. Spre deosebire de procente, ce criteriu exprimă Dumnezeu aici ca bază pentru măsura de daruri oferite?

Deuteronomul 16:17 Fiecare să dea ce va putea, după binecuvântarea pe care i-o va da Domnul Dumnezeul tău.

Darurile noastre sunt o recunoaștere și o exprimare a recunoștinței noastre față de Dumnezeu pentru darurile Lui bogate: viața, răscumpărarea, susținerea existenței și multele Lui binecuvântări constante. Așadar, după cum am aflat din pasajul de mai sus, măsura darurilor noastre are la bază măsura lucrurilor cu care am fost binecuvântați. „Cui i s-a dat mult, i se va cere mult” (Luca 12:48).

Citește Psalmii 116:12-14. Cum ar trebui să răspundem întrebării puse în versetul 12? Ce legătură au banii cu acest răspuns?

Psalmii 116:12-14 ¹² Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine? ¹³ Voi înălța paharul izbăvirilor și voi chema Numele Domnului; ¹⁴ îmi voi împlini juruințele făcute Domnului în fața întregului Său popor.

Cum L-am putea răsplăti vreodată pe Dumnezeu pentru toate binecuvântările Sale față de noi? Răspunsul simplu este că nu am putea niciodată. Cel mai bun lucru pe care se pare că îl putem face este să fim generoși în ajutarea cauzei lui Dumnezeu și a aproapelui nostru. Când Și-a trimis ucenicii într-o călătorie misionară, Isus le-a spus: „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8). Darurile pe care le facem contribuie la dezvoltarea unui caracter ca al lui Hristos. Suntem astfel transformați de la egoism la iubire; trebuie să fim preocupați de ceilalți și de cauza lui Dumnezeu așa cum era Hristos.

Să nu uităm niciodată că „atât de mult a iubit Dumnezeu [...], că a dat”. În schimb, este la fel de cert ca venirea zorilor că, dacă adunăm mai multe pentru noi, inima noastră va deveni mai egoistă și vom fi mai nefericiți.

Noi stabilim ce sumă dăruim și ce entitate primește darurile noastre. Dar aducerea unui dar Domnului este o datorie creștină cu implicații spirituale și morale. Neglijarea acestui aspect ne afectează spiritual, poate chiar mai mult decât ne dăm seama.

Discută cu persoanele apropiate din familia ta despre atitudinea voastră față de dăruire, ca mod de manifestare a relației personale cu Dumnezeu.

Marți, 24 ianuarie

Dăruirea și închinarea

Biblia nu ne oferă o ordine a serviciilor de închinare. Se pare însă că cel puțin patru elemente sunt prezente în serviciile de închinare. În Noul Testament această listă include: (1) studiul sau predica; (2) rugăciunea; (3) muzica și (4) oferirea de daruri și zecimi.

De trei ori pe an bărbații din Israel (împreună cu familia lor) trebuiau să vină înaintea lui Dumnezeu la Ierusalim. Și „să nu se înfățișeze cu mâinile goale înaintea Domnului” (Deuteronomul 16:16). Cu alte cuvinte, o parte din serviciul de închinare include înapoierea zecimilor și oferirea darurilor. Copiii lui Dumnezeu își aduceau zecimile și darurile cu ocazia Paștelui evreiesc, a Cincizecimii și a Sărbătorii Corturilor. Este greu să îți imaginezi pe cineva mergând cu mâna goală la acele sărbători.

Cu alte cuvinte, pentru Israelul din vechime, darurile și zecimile erau o parte centrală a experienței de închinare. Închinarea, adevărata închinare, înseamnă exprimarea recunoștinței și mulțumirii noastre nu numai prin cuvinte, imnuri și rugăciuni, ci și prin aducerea darurilor noastre la casa Domnului. Ei le aduceau la templu; noi le aducem la biserică în Sabat (aceasta fiind cel puțin o modalitate de înapoiere a zecimilor și darurilor), ca un act de închinare.

5

Citește 1 Cronici 16:29; Psalmii 96:8,9 și 116:16-18. Cum aplici principiile exprimate aici la propria experiență de închinare?

1 Cronici 16:29 *Dați Domnului slavă pentru Numele Lui! Aduceți daruri și veniți înaintea Lui, închinați-vă înaintea Domnului cu podoabe sfinte.*

Psalmii 96:8,9 ⁸ *Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Aduceți daruri de mâncare și intrați în curțile Lui!* ⁹ *Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pământului!*

Psalmii 116:16-18 ¹⁶ *Ascultă-mă, Doamne, căci sunt robul Tău: robul Tău, fiul roabei Tale, și Tu mi-ai desfăcut legăturile.* ¹⁷ *Îți voi aduce o jertfă de mulțumire și voi chema Numele Domnului;* ¹⁸ *îmi voi împlini juruințele făcute Domnului în fața întregului Său popor,*

În calitate de copii ai lui Dumnezeu cărora li s-a încredințat responsabilitatea de a-I administra bunurile de pe pământ, avem privilegiul, oportunitatea și responsabilitatea să dăruim. Dacă Dumnezeu ne-a dăruit copii pe care să îi creștem pentru El, ar trebui să împărtășim cu ei bucuria aducerii zecimilor și a darurilor la Școala de Sabat și la serviciile de închinare. În unele locuri, oamenii înapoiază zecimile online sau prin alte mijloace. Indiferent de mijlocul ales, înapoierea zecimilor și aducerea darurilor fac parte din experiența noastră de închinare la Dumnezeu.

Care este experiența ta privind dăruirea ca parte a închinării?

Miercuri, 25 ianuarie

Dumnezeu ține cont de darurile noastre

6

Citește Marcu 12:41-44. Ce mesaj extragem din această istorisire, indiferent dacă suntem bogați sau nu? Care este principiul prezentat și cum îl putem aplica la propria experiență de închinare?

Marcu 12:41-44 ⁴¹ *Isus ședea jos în fața vistieriei Templului și Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulți, care erau bogați, aruncau*

mult. ⁴² *A venit și o văduvă săracă și a aruncat doi bănuți, care fac un gologan.* ⁴³ *Atunci Isus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie; ⁴⁴ căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.”*

Isus și ucenicii Săi se aflau în curtea templului, unde erau cuferele vistieriei, și îi priveau pe cei care își aduceau darurile. Erau suficient de aproape cât să vadă că o văduvă dăduse doi bănuți de aramă. Pusese în ladă tot ceea ce avea. „Însă Isus cunoștea motivația ei. Ea considera că slujba de la templu era o rânduială de la Dumnezeu și era nerăbdătoare să facă tot ce ținea de ea pentru a o susține. A făcut cât a putut, și fapta ei avea să fie un monument în amintirea ei de-a lungul timpurilor și motivul ei de bucurie de-a lungul veșniciei. Ea a oferit acel dar din toată inima; valoarea lui a fost apreciată nu după valoarea monedei, ci după dragostea față de Dumnezeu și după interesul față de lucrarea Sa, care au stat la baza faptelor ei” (Ellen G. White, *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, p. 175).

O altă idee foarte importantă este că acesta este singurul dar pe care Isus l-a lăudat vreodată – un dar pentru o „biserică” pe cale să Îl respingă, o „biserică” ce se îndepărtase grav de chemarea și misiunea ei.

7

Citește Faptele apostolilor 10:1-4. De ce a primit centurionul vizita unui înger din cer? Care au fost cele două activități ale sale observate în ceruri?

Faptele apostolilor 10:1-4 ¹ *În Cezareea era un om cu numele Corneliu, sutaș din ceata de ostași numită „Italiana”. ² Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului și se ruga totdeauna lui Dumnezeu. ³ Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el și i-a zis: „Cornelie!” ⁴ Corneliu s-a uitat țintă la el, s-a înfricoșat și a răspuns: „Ce este, Doamne?” Și îngerul i-a zis: „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele.*

Se pare că nu numai rugăciunile noastre sunt ascultate în cer, ci și motivația dăruirii noastre. Pasajul precizează că sutașul Corneliu dăruia cu generozitate. „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră” (Matei 6:21). Inima lui Corneliu era acolo unde erau darurile lui. Rugăciunea și binefacerea sunt strâns legate și demonstrează iubirea noastră față de Dumnezeu și față de aproapele nostru – cele două mari principii ale Legii lui Dumnezeu: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău

cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Luca 10:27). Prima parte se manifestă prin rugăciune, a doua parte, prin binefacere.

Joi, 26 ianuarie

Proiectele speciale

Cercetările arată că doar aproximativ 9% din resursele oamenilor sunt lichide și ar putea fi oferite ca daruri în orice moment. Bani gheață, ce-curile, depozitele de economii, fondurile de investiții etc. sunt în general considerate resurse lichide, cel puțin de cei care le au în posesie. Majoritatea resurselor noastre, aproximativ 91%, sunt „investite” în bunuri imobiliare, precum propria casă, animalele de fermă (dacă locuim la țară) sau alte resurse nelichide.

Diferențele de procentaj între resursele lichide și cele nelichide pot fi ilustrate punând 1.000 de bani în două borcane, câte o monedă de 10 bani reprezentând fiecare procent. Așadar, ai avea 90 de bani într-un borcan mic, reprezentând cei 9% în resurse lichide, și 910 bani într-un borcan mare, reprezentând cei 91% în resurse nelichide.

Majoritatea oamenilor dăruiesc din borcanul mic – din resursele lor lichide. Adică din banii pe care îi au în contul curent sau în portofel. Dar, când cineva este cu adevărat entuziasmat de ceva, dăruiește din borcanul mare. Biblia are multe astfel de istorisiri.

8

Citește Marcu 14:3-9 și Ioan 12:2-8. Cine erau cele mai importante personaje la masa lui Simon? Care era valoarea darului Mariei? De ce a ales ea să Îl un gă pe Isus la momentul acela?

Marcu 14:3-9 ³ Pe când ședea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon, leprosul, a venit o femeie care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; și, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus. ⁴ Unora dintre ei le-a fost necaz și ziceau: „Ce rost are risipa aceasta de mir?” ⁵ Mirul acesta s-ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei și să se dea săracilor.” Și le era foarte necaz pe femeia aceea. ⁶ Dar Isus le-a zis: „Lăsați-o în pace; de ce-i faceți supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine; ⁷ căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și le puteți face bine oricând voiți, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. ⁸ Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare. ⁹ Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.”

Ioan 12:2-8 ²Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce ședeau la masă cu El. ³Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus și I-a șters picioarele cu părul ei; și s-a umplut casa de mirosul mirului. ⁴Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vândă, a zis: ⁵„De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de lei și să se fi dat săracilor?” ⁶Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoț și, ca unul care ținea punga, lua el ce se punea în ea. ⁷Dar Isus a zis: „Las-o în pace; căci ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele. ⁸Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.”

Darul Mariei valora 300 de dinari – salariul pe un an. Era, cel mai probabil, un dar din „borcanul mare”. Iuda avea să-L trădeze pe Isus pentru aproximativ o treime din acea sumă – un dar din „borcanul mic”, 30 de arginți (Matei 26:15). Este nevoie de o iubire și un angajament real pentru a oferi daruri din „borcanul mare” – din investițiile noastre. Dar, atunci când devenim lacomi, ca Iuda, nu putem vinde sufletul aproape pe nimic.

Lucrarea și activitățile lui Barnaba sunt menționate de 28 de ori în Noul Testament. Îl cunoaștem în primul rând ca tovarăș al apostolului Pavel și ca un mare misionar. Dar punctul de pornire al tuturor acestora este precizat în primul pasaj în care apare Barnaba. În Faptele apostolilor 4:36,37 citim despre darul lui, într-adevăr un dar din „borcanul mare”. Ce exemplificare elocventă a cuvintelor lui Isus: „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră” (Matei 6:21).

Faptele apostolilor 4:36,37 ³⁶ *Isif, numit de apostoli și Barnaba, adică, în tâlmăcire, „fiul mângâierii”, un levit, de neam din Cipru, ³⁷ a vândut un ogor pe care-l avea, a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.*

De ce donațiile făcute cu spirit de sacrificiu sunt la fel de importante pentru cel care oferă cât și pentru cel care primește?

Vineri, 27 ianuarie

Studiu suplimentar

Cartea de aducere-aminte din cer consemnează și credințioșia financiară a membrilor familiei lui Dumnezeu. „Îngerul raportor consemnează fidel fiecare dar dedicat lui Dumnezeu și pus în trezorerie, precum și rezultatul final al mijloacelor astfel date. Dumnezeu ia cunoștință de fiecare bănuț consacrat cauzei Sale și de bunăvoința sau ezitarea dăătorului. Motivația dăruirii este înregistrată de asemenea. [...] Chiar dacă mijloacele consacrate astfel vor fi greșit folosite, neatingând scopul avut în vedere de dăruitor

– slava lui Dumnezeu și salvarea de suflete –, cei care au făcut sacrificiile cu sinceritate, având în vedere numai slava lui Dumnezeu, nu-și vor pierde răsplata” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 2, p. 518).

„Asemenea lui Corneliu, trebuie să unim rugăciunea cu dăruirea. [...] Credința fără fapte este moartă și fără o credință vie este imposibil să Îi fim pe plac lui Dumnezeu. Atunci când ne rugăm, trebuie să oferim tot ceea ce putem, atât prin ceea ce facem, cât și din resursele noastre, pentru împlinirea rugăciunilor noastre. Dacă ne trăim practic credința, nu vom fi uitați de Dumnezeu. El notează fiecare act de iubire și renunțare de sine. El ne va deschide căi prin care ne putem arăta credința prin fapte” (Ellen G. White, în *Atlantic Union Gleaner*, 17 iunie 1903).

Studiu zilnic

Biblia: 1 Cronici 29 – 2 Cronici 6;

1. Cu ce ocazie a fost făcut Solomon împărat a doua oară?
2. Conform 2 Cronici 2:18, câți oameni coordona în medie un supraveghetor de lucrări?
3. Câte sfeșnice de aur erau în templu?
4. Când au ridicat leviții chivotul?

Ellen G. White: cartea [Rugăciunea](#), capitolul 13 ([Neemia](#) până la finalul capitolului)

5. În ce perioade era Ioan Botezătorul interesat de cele ce se întâmplau în lume?

Studiul audio